

Ε Τ Ο Σ 9ο
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 20Γραφεία :
Μ. Μαυρογένους 8
Τηλέφ. 97.03.787.

Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ

ΑΘΗΝΑ
ΑΠΡΙΛΙΟΣ
1983

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ - ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ ΠΟΥ ΕΔΡΕΥΕΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Στις 23 Ιανουαρίου 1973 πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα των 'Υπαλλήλων της 'Αγροτικής Τράπεζας ή ετήσια Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας.

Πρόεδρος της Συνελεύσεως ἐκλέχθηκε ο κ. Παύλος Βλάχος και Γραμματέας ή δ. Αικατερίνη Ν. Λειβαδίτη.

Στην αρχή, το λόγο πήρε ο Πρόεδρος του Διοικ. Συμβουλίου, ο οποίος, πριν εκθέσει τα πεπραγμένα, ευχαρίστησε:

1. Τον κ. Γεώργιο Μαρκόπουλο, Πρόεδρο του Συλλόγου των 'Υπαλλήλων της 'Αγροτικής Τράπεζας, που είχε την καλοσύνη να διαθέσει την αίθουσα των 'Υπαλλήλων της Τράπεζας στο Σύλλογο, για να γίνουν οι εργασίες της Γενικής Συνελεύσεως.

2. Τον κ. 'Αλέκο Φλώρο, γιατί πήγε στο Μεσολόγγι την περασμένη άνοιξη και ζήτησε από το Νομάρχη να δώσει λύση στα παρακάτω προβλήματα του Χωριού μας:

α) Να διατεθούν τα μηχανήματα της Νομαρχίας για τη βελτίωση της βατότητας του δρόμου Ψηλού - Σταυρού - Γέφυρας.

β) Να υπάρξει ανταπόκριση των Λεωφορείων Νομαρχίας - Θεσσαλονίκης και 'Αράχωβας - Ναυπάκτου.

Κι ακόμη για τις παραστάσεις του:

α) Στο υπουργείο Παιδείας, για ζητήματα του Δημοτικού Σχολείου του χωριού μας.

β) Στο υπουργείο Πολιτισμού και 'Επιστημών, για τη χορήγηση πιστώσεων για την επίσκεψη της Κοινοτικής Βιβλιοθήκης.

γ) Στο υπουργείο 'Εσωτερικών, για χορήγηση πιστώσεων στην Κοινότητα για την κατασκευή Κοινοτικών 'Εργων.

3. Τον κ. Δημήτριο Φλέγκα, που υποβλήθηκε στον κόπο να πάει στο χωριό και να μελετήσει επί τόπου την κατάσταση του δρόμου και να υποδείξει λύσεις για τη βελτίωση της βατότητάς του.

4. Τον κ. Δημήτριο Καρανδρίκα, που έφτιαξε δωρεάν τις προσκλησεις του χορού της 13.3.82, τις μηχανογραφημένες διευθύνσεις των χωριανών μας και όλες τις φωτοτυπίες που χρειάστηκε ο Σύλλογος.

5. Τον κ. Γεώργιο Φούρλα, που έκανε την ταξινόμηση του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» κατά Ταχυδρομικά Γραφεία κι έτσι πλήρωσε ο Σύλλογος λιγότερα ταχυδρομικά τέλη.

6. Τον κ. Κων/νον Μάντην, που βοήθησε στην αγορά των φουστανελών.

7. Το προηγούμενο Διοικ. Συμβούλιο, που άφησε ένα μεγάλο χρηματικό υπόλοιπο στο Ταμείο του Συλλόγου.

8. Τον κ. Γρηγόριο Ντούζο, που διάθεσε το αυτοκίνητό του, για να πάει το Διοικ. Συμβούλιο σε διάφορα μέρη εκτός 'Αθηνών, για να επιλέξει ένα κατάλληλο, για την πραγματοποίηση της εκδρομής της 16.5.82.

9. Τον κ. 'Αντώνιο Μασγάλα και τον κ. Σωτήριο Χολέβα, που πάντα βοηθούν το Σύλλογό μας από το Χωριό.

10. Τον κ. 'Ιωάννη Λαζοδήμο,

• Συνέχεια στην 3η σελίδα

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

• Πίστωση 300.000 δρχ. χορηγήθηκε στην Κοινότητα από το υπουργείο 'Εσωτερικών, με ενέργειες του κ. 'Αλ. Φλώρου, για την ενίσχυση Κοινοτικών έργων.

• Πίστωση 400.000 δρχ. χορήγησε στην Κοινότητα το υπουργείο Χωροταξίας και Περιβάλλοντος.

• 'Απ' τη Νομαρχία Αιτωλίας ἐγκρίθηκε πίστωση 3.500.000 δρχ. για τον πλουτισμό σε νερό του υδραγωγείου του χωριού μας.

Οι 1.750.000 δρχ. είναι δωρεάν επιχορήγηση και οι υπόλοιπες δάνειο.

• Τον Ιανουάριο, που πέρασε, τα μηχανήματα της Νομαρχίας ἐργάστηκαν στη στροφή «Πουρνάρα» και καθάρισαν τον δρόμο από τα μπάζα, που έπεσαν σ' αυτόν απ' την κατολίσθηση του έδάφους.

• Όπως πληροφορούμαστε, δυο φορές κατά τη διάρκεια του χειμώνα τα μηχανήματα της Νομαρχίας καθάρισαν τον άμαξιτο δρόμο, αλλά και τις δυο φορές την άλλη μέρα τον έκλεινε και πάλι ή κακοκαιρία.

• Μηχανικός της Νομαρχίας πήγε στο χωριό, για να εξετάσει επί τόπου το έργο του εμπλουτισμού του υδραγωγείου.

Με πρωτοβουλία του κ. Κων/νου Καραγιάννη και άλλων χωριανών μας, τοποθετήθηκε μικρός 'Αναμειοδότης για την τηλεοπτική κάλυψη του χωριού μας.

Τα έξοδα της εγκατάστασης και λειτουργίας του καλύφθηκαν με προαιρετικές εισφορές των χωριανών μας. 'Επειδή ή όλη δαπάνη δεν έχει καλυφτεί εξ ολοκλήρου, όσοι θέλουν να συμβάλουν σ' αυτή, ως στείλουν τη συνδρομή τους στον Πρόεδρο της Κοινότητας.

'Η Μεγάλη Παραόκρυψη

Τί είναι, αλήθεια, ο νους του ανθρώπου!

Μια μόνο λέξη, ένα τόσο δα πραγματάκι και σ' ἀρπάζει στα φτερά του, για να σε ταξιδέψει σ' άλλους τόπους κι άλλους καιρούς.

Έτσι έγινε και προχθές.

Ξεφυλλίζοντας κάποια παλιά κτρινημένα από το χρόνο βιβλία, βρέθηκα μπροστά σ' ένα μικρό μισοκτρινημένο φυλλάδιο.

Στο εξώφυλλό του είχε ένα ξεθωριασμένο Χριστό μ' άγιασμένο στεφάνι στο μέτωπο και λυπημένα μάτια στραμμένα κατά τον ούρανο κι άποκάτω την επιγραφή:

«Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ»

Αυτό ήταν!

Άνοιξε ή θύμισή τα γοργοτά-ξινά φτερά της και μέ'φερε στο Χωριό σε περασμένα χρόνια.

Και νά'μαι, μικρό παιδί στο μαρμαί - Γιώργη τ' άγωνιάτη το κατώφλι.

— Θα πς ταχιά, μάμαρτα, στον Έπαχτο;

— Λέω να πάω, παιδάκι μ'. Τί ήθελες;

— Έλεγα, να μου 'φερνες έναν «Επιτάφιο».

— Τό 'χεις να ψάξεις τα Έγκώμια;

Να σου φέρω, γιατί να μη σου φέρω!

Τό σημείωσε σ' αλάβητο τεφτέρι του μυαλού του κι όταν με το καλό γύρισε, μου έλπε δίνοντάς μου τον:

— Κοίτα, μη με ντροπιάσεις.

Κι από τότε, όλη τη Μεγάλη Σαρακοστή με την παρέα μου, τον Παύλο, το Γιώργο, το Νίκο, τον Άντώνη, άρχισαμε το «ξόμπλιασμα». Τό πρωί στις Άγκαθιές, τ' άπόγιομα στη Χαράσι, που βγαίναμε τσοπάνηδες, άντιλαλούσανε οι ρεματιές κι οι λόγγοι απ' τό: «'Η ζωή εν τάφω...».

Έπρεπε να τα μάθουμε καλά,

για να μην ντροπιαστούμε το βράδυ της Μεγάλης Παρασκευής στην Έκκλησιά, γιατί 'είναι δύσκολα τα «λόγια τα ιερά» κι έμεις δεν τα καλοείχαμε με τα βιβλία και τα γράμματα. Άν ήταν βολετό να τα μάθουμε άπόξω να τα λέμε, άκόμα καλύτερα, γιατί δε θα κιντυνεύαμε να πάθουμε το περσινό χου νέρι.

Τά θυμάμαι και κοκκινίζω ως τ' ατύα και τώρα άκόμα.

Χαζίρι να γίνουμε ρεζίλι!

Θ' άρχίζαμε τό «Ώσπερ πελεκάν...». Τό είχαμε λογαριάσει από νωρίτερα, ότι θα μάς τύχαινε και τό διαβάσαμε και τό ξαναδιαβάσαμε και καρτερούσαμε γιομάτοι σιγούρια κι έμπιστοσύνη την άράδα μας, να δείξουμε σε μερικούς πώς ψέλνουνε τη δεύτερη τη στάση, που είναι κομμάτι δύσκολη. Κι όταν έφτασε, τί τοι'πε ο «όξω από δώ» σ' ατύι τ' Άντώνη να καθάρισει τό λαμό του;

Αυτό ήταν!

Καθώς ξερόβηξε μπροστά στο άναμμένο μας κερί, που έφεγγε στο διάβασμα, τό έσβησε. Τό ψάλσιμό μας κόπηκε στο «... πελεκάν...». Άίντε τώρα να πεις τό παρακάτω στα σιοτάδια.

Μας έσωσε ο μαρμαί - Γιώργης ο ψάλτης. Τ' άρπαξε, άμα είδε αυτό που πάθαμε, και τό συνέχισε όσο ν' άνάψουμε πάλι τό κερί μας.

Φέτος δεν είχαμε σιοπό να πάθουμε τα ίδια.

Διαβάσαμε όλη τη Σαρακοστή και τοι' Άντώνη τοι' συστήσαμε, άν έχει προβλήματα με τό λαμό του, να ρουφήξει ένα αγνό προτού άρχίσουμε το ψάλσιμο.

— Τί λέτε, ρε παιδιά; λέει ο καημένος.

Μεγαλοπαρασκευιάτικα αγνό; Τί, Τοῦρκος είμαι!

— Τότε, να πάρεις καντιοζάχαρη, τοι' έλπε ο Γιώργος, που ήξερε πολλά.

— Ατύνην μάλιστα, όχι αγνό!

Μείναμε στην καντιοζάχαρη. Συμφωνήσαμε μάλιστα, να δώσει από λίγη και σε μάς, να «αγαρίσει» ο λαμός μας.

Κι όταν έφτασε ή Μεγάλη Παρασκευή, ξυπνήσαμε άχάραγα. Πού να μάς βαστάξει στρώμα. Είχαμε πολλά να κάνουμε!

Να πάμε στο Εύχέλαιο, να μάσουμε λουλοδια, να λουσσοτενιστούμε για να περάσουμε τ' άπόγιομα κάτω από τον Έπιτάφιο, και τό βράδυ να πούμε τα Έγκώμια.

Πρωί πρωί πήγαμε για τό Εύχέλαιο. (Τό Εύχέλαιο στο Χωριό γίνεται τη Μεγάλη Παρασκευή).

Σάν τέλειωσε ή Άκολουθία, μάς άλειψε ο παπάς με άγιασμένο λάδι. Ύστερα μάς φίλεψε από ένα κομμάτι λειτουργία. Ήτανε, βλέπεις, τα κασόνια και τα ντουλάπια τοι' ιεροῦ γιομάτα. Χτές, Μεγάλη Πέμπτη, κάθε καλή νοικοκυρά πήγε στην Έκκλησιά «ψυχο-λειτουργία», γιατί θα διάβαζε ο παπάς τη «φ'άλλαδα». (Φυλλάδα είναι ένα τεφτέρι, που γράφει ο παπάς όλες τις ψυχές των πεθαμέ-

• Συνέχεια στη 2η σελίδα

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Με έξαιρετική έπιτυχία πραγματοποιήθηκε στις 5 Μαρτίου 1983, ο χορός τοι' Συλλόγου μας, στην αίθουσα «ΑΠΟΛΛΩΝ» τοι' ξενοδοχείου HOLIDAY INN.

Η συμμετοχή των χωριανών μας και των φίλων τοι' χωριού και τοι' Συλλόγου μας σ' αυτόν ήταν μεγάλη.

Έφτασαν στην Άθήνα, ειδικά για την εκδήλωση αυτή τοι' Συλλόγου μας, πολλοί χωριανοί μας από διάφορες πόλεις της πατρίδας μας, που έγιναν δεκτοί με ένθουσιασμό.

Αίσθητή ήταν ή άπουσία των συγχωριανών μας, που μένουν στο χωριό. Μας είχαν συνηθίσει να είναι πρώτοι και καλύτεροι.

Η τελευταία κακοκαιρία τοι'ς χάλασε τα σχέδια. Έτσι μάς στέρησε τη συντροφιά τοι'ς.

Μας έστειλαν όμως την άγάπη τοι'ς και τις εύχές τοι'ς τηλεφωνικά και την παραμονή τοι' χορού με τον Άντώνη Μασγάλα, και την ώρα τοι' γλεντιού με τον Κώστα Φούρλα. Τοι'ς ευχαριστούμε πολύ.

Την εκδήλωση τοι' Συλλόγου μας τίμησαν με την παρουσία τοι'ς: Ο Πρόεδρος τοι' Άρείου Πάγου κ. Κώστας, οι βουλευτές Αιτωλοακαρνανίας κ.κ. Δημητρακόπουλος και Φωτόπουλος, και οι εκπρόσωποι των Συλλόγων Άράχωβας και Άγίου Δημητρίου.

Φέτος το γλέντι μας τό άνοιξε μια ομάδα νέων τοι' χωριού μας, που έδω και λίγο καιρό δημιούργησαν ένα χορευτικό όμιλο παραδοσιακών χορών.

Ντυμένοι με τις φουστανέλλες, που άγόρασε ο Σύλλογος, έντυπωσίασαν με την εμφάνιση, τό κέφι, την ακρίβεια και τον συγχρονισμό τοι' χορού τοι'ς, και δίκαια χειροκροτήθηκαν για την άξίειπαινη προσπάθειά τοι'ς.

Η όρχηστρα τοι' κέντρου, πλαισιωμένη από τον πατριώτη μας κλαρινίστα κ. Λ. Κουφογιάννη και την παρέα τοι'ς, σκόρπισε τό κέφι, που κράτησε μέχρι τις πρωινές ώρες.

Ήταν πραγματικά μια άξέχαστη βραδιά!

Η 25η ΜΑΡΤΙΟΥ

(Ευαγγελισμός—'Ελληνισμός)

Υπό τοι' κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΑΝΤΗ

Υπάρχουν στην ιστορία και στη ζωή όρισμένες χρονολογίες με ξεχωριστή σημασία.

Στην μακρά και ένδοξη Έλληνική 'Ιστορία, οι χρονολογίες αυτές είναι πολλές. Η πιο χαρακτηριστική όμως, που εκφράζει περισσότερο από κάθε άλλη, τα μεγάλα ιδανικά της Φυλής μας, είναι ή 25η Μαρτίου 1821.

Η 25η Μαρτίου άποτελεί για κάθε Έλληνα και Χριστιανό ένα ξεχωριστό κεφάλαιο σωτηρίας. Σάν σήμερα, πληροφορείται το ανθρώπινο γένος από τό στόμα τοι' Άρχαγγέλου την έλευση τοι' Σωτήρος Χριστού, για να λυτρώσει το ανθρώπινο γένος από την άμαρτία και τη φθορά. Άλλά ταυτόχρονα ή 25η Μαρτίου είναι ή μέρα ξεσηκωμού τοι' Έλληνικού Γένους, για να λυτρωθεί από τη

σκλαβιά 400 χρόνων. Όραιότερος συνδυασμός δεν μπορούσε να γίνει, που να εκφράζει τό πνεύμα και των δύο Ευαγγελισμών, της ψυχής και της Φυλής.

Τά κίνητρα της Έλληνικής Έπαναστάσεως ήταν Έθνικά και Θρησκευτικά: «Για Θρησκεία και για Πατρίδα», όπως λέει και ο Μακρυγιάννης. Στον ιερό αυτό άγώνα, έλαβε μέρος σύσσωμος ο Έλληνισμός. «Κοντά στον παπά ήταν ο λαϊκός, καθισμένοι σ' ένα σκαμνί Πατριάρχης και τσοπάνος, ναύτης και γραμματισμένος, κλεφτοκαπεταναίοι, προεστοί έμποροι κλπ.», όπως λέει ο Κολοκοτρώνης.

Πλούσιοι και φτωχοί, άγράμματοι και γραμματισμένοι, άνδρες και γυναίκες, κληρικοί και λαϊκοί,

• Συνέχεια στην 3 Σελίδα

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Έδωσαν υπόσχεση γάμου:
Ο κ. Νικόλαος Θεοφάνης και
ή δ. Καλλιόπη Καλαθά.

Ο κ. Νικόλαος Αθ. Μπαλα-
φούτας και ή δ. Λουκία Σαλα-
μούρα.

Η δ. Ευαγγελία Πλάκας και
ό κ. Μπαράκος.

Ο κ. Κων/νος Φούρλας και
ή δ. Κική Παπαχρήστου.

Άρραβωνιάστηκαν ακόμα:

Στην Αθήνα ό κ. Αθανάσιος
Άγγελάκης.

Στην Αμερική ό κ. Ιωάννης
Απ. Καραγιάννης.

Τους εύχόμαστε καλά στέφα-
να.

ΓΑΜΟΙ

Εγίναν οι γάμοι:
Τής Τασίας Αντ. Παπαλέξη
και του κ. Χρήστου Γούλα.

Τους εύχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η κ. Άγλαϊα Μπιθικούκη
γέννησε αγοράκι.

Αγοράκι γέννησε και ή κ.
Τζούλια Πρεβεζιάνου.

Η κ. Μαρία Γιάνναρη γέννη-
σε αγοράκι.

Κοριτσάκι γέννησε ή κ. Μα-
γδαληνή Παντελίδη.

Η κ. Όλγα Μυζήθρα γέννη-
σε αγόρακι.

Στην Αμερική, ή κ. Όλγα
Γεωργίου Ζαρκάδα γέννησε ά-
γοράκι.

Αγοράκι γέννησε ή κ. Άγγε-
λική Δημ. Σαλτού.

Στους εύτυχεις γονείς, τις
καλύτερες εύχές μας.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθανε στο Καινούριο Τρί-
χωνίδας και κηδεύτηκε στο χω-
ριό ή Δήμητρα Καραγιάννη.

Στην Αμερική πέθανε ή Βα-
σιλική Λεων. Σκεπαρνιας.

Στο Άργίνο ό Αθανάσιος
Παπαθανάσης.

Στη Γαλλία ή Βιβή σύζυγος
Κων/νου Φούρλα.

Στην Αθήνα ή Μαρία Σπ.
Κωτσάλου.

Πέθανε στην Πάτρα και κη-
δεύτηκε στο χωριό ό Αθανάσι-
ος Μπαλαφούτας.

Στο χωριό πέθανε ό Θεόδω-
ρος Καλαθάς.

Στις οικογένειές τους θερμά
συλλυπητήρια.

*

Εξημερώματα, 19 Μαρτίου,
μια γέριχη λεύκα έπεσε.

Πέθανε στα Καλαθείικα του
χωρού μας σε βαθύ γήρας, 93
ετών, ό Θεόδωρος Καλαθάς.

Δέν υπήρξε ό μπαρμπα - Θό-
δωρος κανέναν παράγοντας του
χωριού μας, άν και ή άπώλεια
κάθε Νεχωρίτη, είτε στο χωριό
είτε άλλου, στενωχωρεί όλους
μας.

Ο μπαρμπα - Θόδωρος όμως
υπήρξε ένας Νεχωρίτης, που
άπ' τη δική του σκοπιά βοήθησε
πάρα πολλούς, Νεχωρίτες και
μή, να τους περνά στο Φειδαρη,
όταν ήταν κατεδασμένοι, πριν
γίνει το γεφύρι.

Φορτωμένος στην πλάτη τους
μεγάλους, στους ώμους τους μι-
κρούς, τους περνούσε στο Φει-
δαρη, γατ' ήταν δύσκολο να
περάσει κανέναν το κατεδασμέ-
νο ποτάμι. Έπρεπε να έχει
θάρος και έμπειρία. Κι ό μπαρ-
μπα - Θόδωρος και θάρος εί-
χε και πείρα και άτσάλινη άν-
τοχή.

Κοινωνικά

Βέβαια, υπήρχαν και άλλοι
Καλαθαίοι που βοήθησαν παλιά
με τον τρόπο αυτό πολλούς Νε-
χωρίτες, αλλά ό μπαρμπα - Θό-
δωρος ήταν ό τελευταίος περα-
τάρης Καλαθάς, ή τελευταία γέ-
ριχη λεύκα, που άφησε την τε-
λευταία του πνοή στις 19 Μαρ-
τίου και πέρασε κι αυτός το
γεφύρι που όδηγεί στην αιώνη-
ότητα.

Κι άφησε την τελευταία του
πνοή στον τόπο που γεννήθηκε,
έζησε και έδρασε από τη δι-
κή του σκοπιά.

Πώς να ξεχάσει κανείς το
μπαρμπα - Θόδωρο, όταν τον
θυμάται μυλωνά, ψαρά και πε-
ρατάρη για πολλά χρόνια;

Συγχρόνως, διακρίνετο για
τον άδολο, άκακο και άγνό χα-
ρακτήρα του. Τα τελευταία χρό-
νια, που δεν μπορούσε ν' άνε-
βεί στο χωριό, πολλοί κατεβαί-
ναμε στα Καλαθείικα να τον
δούμε, ν' ακούσουμε να δηγιέ-
ται ιστορίες δικές του και ξε-
νες.

Έφυγε και ό τελευταίος της
παλιάς φρουράς των Καλαθαί-
ων.

Θα μείνει άξέχαστη ή ταπει-
νή του μορφή.

Αιώνια ή μνήμη του.

ΚΩΝ ΜΑΝΤΗΣ

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Πέτυχαν στη Σχολή Άστυ-
νομίας Πόλεων οι κ.κ.:

Νκόλαος Άντ. Σκεπαρνιας
και Νικόλαος Ζαρκάδας.

Ο κ. Γεώργιος Γιάνναρης
γράφτηκε στο Πανεπιστήμιο
του YORK των Η.Π.Α.

Τους εύχόμαστε καλή πρό-
οδο.

ΠΡΟΔΩΓΗ

Ο κ. Αθανάσιος Κ. Σγά-
γιας προάχτηκε σε Πρόεδρο
Πρωτοδικών και τοποθετήθηκε
στη Ρόδο.

Του εύχόμαστε σ' άνωτερα.

ΑΦΙΞΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ο κ. και ή κ. Χρ. Άλπογιάν-
νη,

Ο κ. και ή κ. Γεωργ. Μπού-
ρα,

Η κ. Ευαγγελία Παπακώστα
με την κόρη της,

Ο κ. Λεωνίδας Κωλέττας,

Ο κ. Ιωάν. Καραγιάννης,

Η κ. Αικατ. Πλάκας.

ΕΦΥΓΑΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ο κ. Αθανάσιος Η. Σγάγιας,

Ο κ. Νικόλαος Γιάνναρης,

Ο κ. και ή κ. Ιωάν. Σπα-
νού,

Ο κ. Νίκ. Καλαθάς,

Ο κ. και ή κ. Ιωάν. Ν. Κα-
λαθά,

Ο κ. Άντ. Κανέλλος.
Αναχώρησε για την Αύστρα-
λία ό κ. Χρήστος Γραβάνης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Εύχαριστούμε θερμά όσους
παραβρέθηκαν στο έτήσιο μνη-
μόσυνο του λατρευτού μας συ-
ζύγου, πατέρα, γού, άδελφού,
και θείου

ΓΕΩΡΓ. Ν. ΤΣΙΤΣΙΜΠΕΛΗ

Η σύζυγος, τα παιδιά, ή μη-
τέρα, τα άδέρφια, τα άνίψια.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» ΓΙΑ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

Για το «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» και το
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ, λάβαμε τα πα-
ρακάτω ποσά:

Απ' το έσωτερικό

	Δρχ.
Μάλλιος Γεώργ. Ν.	1.000
Ντάφυλλος Δημήτρ.	700
Παπαχρήστου Παντ.	1.700
Τσουράπας Εύαγγ.	1.000
Σακελίας Κων/νος	1.700
Φούρλα Ντόλα	1.000
Σαραντοπούλου Κική	1.000
Παπανικολάου Γεωργ.Ν.	1.500
Μπουραζέρη Αικατερίνη	450
Ευάιδου Έλένη	450
Λειβαδίτης Κων. Ν.	200
Τσιτσιμπέλη Μαλάμω Γ.	5.000
Κουβελά Εύαγγ. Κ.	800
Παπακώστας Κων/νος	1.000
Σακαβέλας Δημήτριος	1.000
Κωσταρά Τασία	1.200
Πετράκης Κων/νος	900
Κουβελάς Γεώργιος	1.000
Μαστροκώστας Γεώργιος	100
Σγάγιας Γρηγόριος	300
Μάρρος Παναγιώτης	500
Μέρμηγκας Παντελής	500
Λούπας Νικόλαος	500
Πλάκας Σπύρος	700
Φούρλας Χρήστος	1.000
Μασγάλας Κων/νος	1000
Κωττάκη Κ.	1.000
Παντελίδης Γεώργιος	700
Ντούζος Γρηγόριος	1.000
Μέρμηγκα Μάρθα	700
Καρανδρίκας Δημήτριος	700
Παπαχρήστου Βασιλική	700
Παπαχρήστου Χρήστος	700
Λειβαδίτης Χρήστος	700
Λειβαδίτης Πολύκαρπος	700
Φλέγκας Δημήτριος	700
Σαλτός Δημήτριος	700
Σαλτός Κων/νος	700
Λειβαδίτης Νικόλ. Κ.	700
Μάρρου Τασία	1.000
Σκεπαρνιας Άντώνιος	700
Μάλλιος Γεώργ. Αθ.	900
Μάλλιος Ιωάννης Αθ.	400
Μάλλιος Ιωάν. Γ.	700
Μαύρος Ευθύμιος	700
Μπαζιώνης Νικόλαος	900
Μάντης Κων/νος	1.000
Βλάχος Αθανάσιος	1.000
Βλάχος Παύλος	1.000
Βλάχου Μαρώνα Π.	1.000
Τσόλκα Δήμητρα	700
Φούρλας Γεώργιος	300
Παπαλέξης Άλέξανδρος	500
Παπαλέξης Άντώνιος	500
Φούρλας Κωνστ. Γ.	200
Μυζήθρα Όλγα	700
Ζαρκάδας Νικόλαος	700
Φλώρος Άλέξανδρος	1.500
Φλώρος Κωνστ	1.000
Φλώρος Άντώνιος	1.000
Ντούζος Δημήτριος	1.700

	Δρχ.	Δολλάρια
Πλάκας Άντώνιος	400	
Λειβαδίτης Ιωάννης	200	
Λαζοδήμος Κωνστ.	1.000	
Καλφοπούλου Βιολέττα	1.000	
Λαζοδήμος Ιωάννης	2.000	
Μάλλιος Χρήστος	200	
Ντούζος Γεώργιος	700	
Σπυρόπουλος Φώτιος	200	
Κοκορόγιαννης Παναγ.	500	
Χαρματζής Γεώργιος	900	
Λειβαδίτης Γεώργ. Αθ.	200	
Ζηνέλης Ιωάννης	1.700	
Σβούκα Βασιλική	1.000	
Παπαγεωργίου Αθανάσ.	500	
Παπαγεωργίου Άναστ.	500	
Καραμέτας	1.000	
Παπανικολάου Χρήστος	1.000	
Ιωάννου Νικόλαος	1.000	
Στραβοδήμου Μαρία	700	
Μάλλιος Αθανάσ. Β.	300	
Πατερέκας Κωνστ.	1.000	
Πατερέκας Νικόλ. Χρ.	1.000	
Πατερέκας Ιωάν. Χρ.	1.000	
Καλαθάς Άθαν. Ι.	1.000	
Καλαθάς Άριστ.	1.000	
Σκούφιας Σταμάτης	1.000	
Λειβαδίτης Νικόλ. Αθ	1.000	
Μαζιάς Γεώργιος Αθ.	700	
Παπακων/νου Κων/νος	1.000	
Παπακων/νου Μαγδ.	1.000	
Γεώργιος Μάλλιος Ι.	1.000	
Μασγάλας Νικόλαος	200	
Μάλλιος Ιωάννης Δ.	1.000	
Μάλλιος Κωνστ. Δ.	1.000	
Παπακώστα Ευαγγελία	1.000	
Φτερούγας Ιωάννης	100	
Καλλιός Θρασύβ.	1.000	
Φούρλα Ειρήνη	200	
Παπακώστας Ιω. Άντ.	1.000	
Καραγιάννης Κωνστ	1.000	
Μασγάλας Κων. Στ.	500	
Φούρλας Δημήτριος	1.000	
Ζαρκάδα Παναγιώτα Αθ.	500	
Πέτσα Αθηνά Ιωάν.	2.000	
Μάντης Στέφανος	500	
νΤσάπα Μαγδαλ.	300	
Γώγωνα Έλένη	300	
Μπούρας Γεώργιος	500	
Λειβαδίτης Κων. Νικ.	500	
Μπαλαφούτας Δημήτρ.	300	
Μαζιάς Γεώργιος	200	
Χαραλαμπίδου Ιωάν.	100	
Χολέβας Σωτήρ.	300	
Σκεπαρνιας Έλένη	300	
Γρίβας Ζάχος	200	
Μπουλά Δημήτρα	100	
Πλάκας Κωνστ.	200	
Πλάκας Άντώνιος	100	
Φούρλας Βασίλ.	100	
Πανάγος Ιωάννης	300	
Ζαρκάδας Γεώργιος	600	
Μπαλαφούτα Άγλαϊα	300	
Μάρρος Γεώργιος	200	
Πλάκας Σπύρος	150	
Κρανιάς Απóstολος	200	
Μάλλιος Γεώργιος	100	
Λιάζης Αικατερίνη	100	
Κανέλλου Ειρήνη	200	
Χαρματζής Κωνστ.	150	
Παπαγιάννης Σαλτός	200	
Πανάγος Κωνστ.	200	
Πατερέκας Νικόλ	200	
Καλαθάς Μιχαήλ	200	
Καρανδρίκας Νικόλαος	100	
Λαζοδήμος Κωνστ.	200	
Κωτσή Κωστούλα	300	
Σγάγια Αικατερίνη	50	
Άσημάκης Άνδρέας	200	
Ζάχος Γεώργιος	200	
Τσιτισέλης Κωνστ.	100	
Μασγάλας Άντώνιος	300	
Παπανίκος Μασγάλας	400	
Φούρλας Κωνστ.	500	
Σπανού Μαρία	100	
Μέμμου Ευδοκία	100	
Λούπας Ιωάννης	100	
Καλαθάς Νκόλαος	100	
Μαζιάς Νκόλαος	500	
Ρετζή Ειρήνη	1.000	

Απ' το έξωτερικό

Γραβάνης Χρήστος	2.000
Λειβαδίτης Έλεαθ. Κ.	1.000

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ

Στη μνήμη Ιωάννου Πέτσα,
με τη συμπλήρωση τρετίας άπó
το θάνατό του και άντι μνημο-
σύνου, ή σύζυγός του Αθηνά Ι.
Πέτσα πρόσφερε στο Σύλλογό
μας το ποσό των 5.000 δρχ.

Στη μνήμη Ιωάννου Ζάχου,
τα παιδιά τους Βασίλειος και
Δημήτριος πρόσφεραν στο Σύλ-
λογό μας το ποσό των 50 δολ-
λαρίων.

Στη μνήμη Αθανασίου Σβού-
κα, ή σύζυγός του Βασιλική Αθ.
Σβούκα πρόσφερε στο Σύλλογό
μας το ποσό των 3.000 δρχ.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

● Συνέχεια από την 1η σελίδα.

νων χωριανών πάππου προσπά-
που, από τότε που στήθηκε χωριό).

Πήραμε λοιπόν τη λειτουργία,
φιλήσαμε το χέρι του παπά, άρπά-
ξαμε τα κόνιστρα και τρέξαμε να
φέρουμε λουλούδια για τον Έπιτά-
φιο.

Κατηφορίσαμε στα Παλιόρογκα
ψάλλοντας τροπάρια άπ' τα Έγ-
κόμια, διαβήκαμε στού Γιωργάκη
τη λάκα, περάσαμε τις Τσαπου-
νιές, άνεθήκαμε στα Πορέτσена,
φέραμε άνω κάτω το Δεντρολόγγο
για ρείκια άνθισμένα και κατάρ-
ξαμε, γίωμα πιά, στα Λιμιστά.

Το κόνιστρό μας όμως ήταν ά-
δειανό, γιατί δε «στρώσαμε μύτη»
πουθενά να μύσουμε λουλούδια.

Στου Γιωργάκη τη λάκα δε βρήκα-
με καλά τα άνθια από κάποιες νερα-
σιές. Στις Τσαπουρνιές τινάζανε
οί κορομηλιές.

Στ' άμπέλια μας κυνήγησαν ά-
πό κάτι νυφούλες άχλαδιές, που
τις είχαμε από καιρό στο μάτι.

Και τώρα στο καλάθι μας ήταν
πέντ' έξη κλωνάρια ρείκι και λί-
γες άνεμώνες, που βρήκαμε στα
Γιανναράικα τα μπαίρια.

Η μόνη μας άπαντοχή ήτανε τώ-
ρα τα Καλάμια.

Φάγαμε στα γεγόροα τη λειτουρ-
για μας, ήπιαμε κρύο νερό, κοιτά-
ξαμε μέσα στη «γαλαρία» μήπως
δούμε τη Λάμια μέσ' στο βαθύ σκο-
τάδι της, περάσαμε τον Κολαμίτη
και μπήκαμε στα Κουβελαίικα τα
μπαίρια.

Στρωθήκαμε στις άνθισμένες
μαργαρίτες και μέσα σε λίγη ώρα
το κόνιστρό μας ήταν «φίσκα».

Το πήραμε χαρούμενοι και ίσια
για την Έκκλησιά. Δώσαμε τ' ά-
γριοιούλινδα στούς νιούς, που
στόλιζαν τον Έπιτάφιο κα ιτρέξα-
με στα σπίτια μας.

Είχαμε τώρα να λουστούμε και
ν' αλλάξουμε, γιατί στις 5 το ά-
πόγευμα θα πηγαίναμε ν' άσπαστού
με και να περάσουμε κάτω από τον
Έπιτάφιο. (Η Άποκαθήλωση στο

● Συνέχεια στην 4η σελίδα

ΜΙΑ ΣΧΟΛΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ ΣΤΗΝ ΠΑΛΙΟΓΟΥΡΝΑ

Υπό του κ. ΝΙΚΟΥ ΜΠΑΖΙΩΝΗ

Η φετεινή επίσκεψη στο χωριό μας έγινε άφορη να ξυπνήσουν μέσα μου παλιές θύμησες απ' τα σχολικά χρόνια, της περασμένης σχολικής νύχτας που λένε. Ξαναζωντάνεψε μια εικόνα από τη μαθητική ζωή του σχολείου του χωριού μας. Μια έκδρομη στη γνώριμη θέση «Παλιόγουρνα».

Ο ήλιος εκείνο το πρωινό μόλις είχε ξεμυτίσει στο φαλακρό Κοκκιναί και έστελνε τις πρώτες αχτίδες του στο Νεχωρίτικο τοπίο και στο προαύλιο του σχολείου.

Θυμήθηκα: Ήταν άνοιξη, τα λαμπρόμερα είχαν διαβεί. Ο δασκαλός μας, στον οποίο, κατά το Μ. Αλέξανδρο, «οφείλουμε το εὖ ζῆν», μᾶς ἀνῆγγελλε, ἀπὸ τὴ σκᾶλα τοῦ σχολείου ὅπου εἰμαστε μαζωμένα τὰ παιδιά στὴν καθιερωμένη γραμμή, ἐκδρομὴ στὴ Παλιόγουρνα.

Η χαρά μας φυσικά ήταν ἀπερίγραπτη καὶ οἱ μαρούδες πετάχτηκαν ψηλά μαζί με χαρούμενες καὶ ζωηρές φωνές:

«Ἦρθε πάλι ἡ Ἀνοιξη
ἦρθαν τὰ λουλούδια
πράσινα ἡ γῆ φορεῖ
καὶ ἀνθίζει τὸ κλαρί
καὶ παντοῦ χαρὰς χοροὶ
καὶ χαρὰς τραγούδια».

Αὐτὴ τὴν ἐποχὴ καὶ αὐτὴ τὴν ἐκδρομὴ τὴν καρτεράγαμε καὶ πῶς τὴν καρτεράγαμε. Ἀποτελοῦσε σταθμὸ στὴ σχολικὴ ζωὴ.

Ὅσπου νὰ πῆς «κίμινον», ἀφήσαμε τὶς μαρούδες στὰ θρανία μας, βγήκαμε στὸ προαύλιο, μπήκαμε στὴ γραμμή καὶ ξεκινήσαμε.

Δημοσιὰ γιὰ τὴν Παλιόγουρνα δὲν ὑπῆρχε τότε καὶ ἀκολουθήσαμε τὸν ἀγροτικὸ δρόμο — τὴ στράτα ἀπὸ μαγγάνες. Δεξόδεξερὰ τοῦ δρόμου εἶναι τὰ κηρύγιουρτα, ἀνθισμένες φράχτες, ὄχτια, ἀμπουργιές με πέταβρα καὶ πιδὸ πάνω τ' ἀμπέλια τῆς Παλιόγουρνας καὶ τὰ πουνάρινα. Μερικοὶ χωριανοὶ ἔσκα-

βαν καὶ φύτευαν κηρυτικὰ με δι-
άφορα σπορολόγια.

Μετὰ λίγη διαδρομὴ καὶ με χαλαρωμένη γραμμὴ φθάσαμε στὴν τοποθεσίᾳ τῆς Παλιόγουρνας, ὅπου ἡ καστανιά, μερικὲς κερασίδες ἀνθισμένες καὶ ἡ Βρύση.

Ἡ Βρύση εἶναι πέτρινη, χαμηλὴ πελεκητὴ κοῦπα, με δροσερὸ νερὸ ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὰ σπλάχνα τοῦ βουνοῦ καὶ χύνεται στὴν κοντινὴ γούρνα, ποὺ χρησίμευε γιὰ πότισμα. Τότε καλλιεργοῦσαν γιαούρτια καὶ κήρια.

Σήμερα μπαίρια, ξελάστρες ἀπαρτημένες καὶ σοῦδες. Στὴν παραθύρα τῆς βρύσης ὑπῆρχε μιὰ ξύλινη κοῦπα, γιὰ νὰ διευκολύνει τὸ διαβάτη νὰ πει νεράκι, ἀλλιῶς θάπινε ἡ γονατίζοντας καὶ σκύδοντας, ἡ με τὴ χούφτα. Κάπου - κάπου, λίγα μούσλια πρασίνιζαν τὴ λιθαρένια βρύση.

Εἰς ἐπεξέτασιν, ὅλα τὰ παιδιά τοῦ σχολείου. Πρὶν προλάβουμε καλὰ - καλὰ νὰ θαυμάσουμε τὴ φύση ποὺ ὑπερχεῖλιζε σὲ ὁμορφὰς ἀπὸ τὴν ἀνοιξιὰτικὴ νεότητα καὶ τὸ τοπίο με τὶς ζωγραφικὲς καὶ τὰ λιγοστὰ καλύδια, ὁ δάσκαλος μᾶς μάζεψε γύρω του καὶ μᾶς εἶπε λίγα πατριδογνωστικὰ στοιχεῖα καὶ μίλησε γιὰ τὴ σημασία τῶν ἐκδρομῶν καὶ γιὰ τὴν εἰσπνοὴ καὶ ἐκπνοὴ ποὺ μάθαμε στὸ σχολεῖο.

Μετὰ μᾶς ἄφησε ἐλεύθερους νὰ παίξουμε καὶ νὰ ἀπολαύσουμε τὴ φύση αὐτὴ, ἀφοῦ μᾶς ἔδωσε τὶς πατρικὲς του ἐρμήνες καὶ διατέες, ποὺ ἀντηχοῦν ἀκόμα στ' αὐτιά μου:

«Νὰ μὴν πάμε ἀλάργα, νὰ μὴ χτυπήσουμε, νὰ μὴ πέσουμε ἀπὸ κανένα δέμα ἡδέντρο, νὰ μὴ πούμε ἰδρωμένοι νερό, νὰ μὴ μαρλώσουμε, καὶ νὰ παίξουμε χωρὶς τρέλλες καὶ λαβουλίες...».

Αὐτὰ δείχνουν πόσο γνοιαζόταν γιὰ μᾶς ὁ δάσκαλος.
Ξεκουραστήκαμε μιὰ ψίχα κι ὕ-

στερα σὰν μικρὰ ἀρνάκια σκορπίσαμε σαδῶ, σκεῖ.

Περπατήσαμε πεζοῦλες καὶ μονοπάτια γιομάτα με ἀγριολούλουδα, πηδήσαμε σὰν κατσικάκια σὲ ἀνηφοριές καὶ κατηφοριές, τρέξαμε γύρω γύρω στὸ πέτρινο ἀλώνι, ἀκούσαμε τὸ νερὸ ποὺ κατέβαινε τὰ χαντάκια, εἶδαμε ἀπέναντι τὸν Καρφοπεταλιά, τὶς Μουρτοδρύσες καὶ χαρήκαμε «τοὺς φτερωτοὺς σολίστ» τῆς περιοχῆς, ποὺ πέταγαν ἀπὸ πουνάρι σὲ πουνάρι καὶ ἀπὸ βατ'λιά σὲ βατ'λιά. Κάπου κάπου πέταγε καὶ κανένας φλέτρας (πεταλούδα). Οἱ μεγαλύτεροι μαθητὲς παίζανε τὸ παιχνίδι «τοῦ κλέφτη», ἐμπνευσμένο κρυφὰ ἀπὸ τὴν κλέφτικὴ ζωὴ τῆς ἱστορίας τοῦ 1821.

Αὐτοὶ ἐφθασαν παίζοντας μέχρι τὸ ξωκλήσι τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ τὸ δάσος τοῦ Κρί.

Τὰ κορίτσια παίζανε στὸ ἀλώνι τῆς παλιόγουρνας «περνάει περνάει ἡ μέλισσα...» καὶ χόρευαν λίγο. Ἄλλα παιδιά παίζανε «τὸ μαντὴ λάμι», «τὸ κότσι με τὴ λουρίδα», ἡ λέγανε αἰνίγματα ὅπως: «εἶναι ἓνα πουλάκι, πούχει τόσο δὰ κορμάκι...» τί εἶναι; ἡ πετάει πετάει τὸ λελέκι, τὸ γιλέκι, ὁ ἀητός, ὁ γαῖδαρος κ.ά.

Τότῃ ἡ μπάλλα σπάνιζε τότε, καὶ με κανένα πᾶνινο (ἀπὸ μπατσαούρια) παίζαμε τὸ «ζῶτ ζῶτ τεροζῶτ».

Λιτὴ ἡ παιδικὴ μας ζωὴ τότε καὶ πενιχρὰ τὰ παιχνίδια μας, δὲ χαλεῖμα πολλὰ πράματα, εἰμᾶσταν ὀλιγαρκεῖς. Δύσκολη ζωὴ, δύσκολα χρόνια, ἀλλὰ ὁμορφα, πολλὸ ὁμορφα χρόνια!

Τὸ ξεφάντωμά μας πήρε μορφὴ παιδικοῦ πανηγυριοῦ καὶ τρελῆς χαρὰς. Τὰ στήθια μας γιόμισαν καθαρὸ ὀξύγνο, ἀμόλευτο ἀέρα, ποὺ μοσκοδόλαγε ἀπὸ μοσκοβολιές τῆς περιοχῆς.

Ὁ Δάσκαλος πέρασε τὴν ὥρα

τοῦ παρακολουθώντας ἐμᾶς, κονδενιάζοντας με κανένα διαβάτη, ποὺ ἀράδιζε ἀπὸ κεῖ, ἡ με τοὺς ἐπισκέπτες συγχωριανοὺς (τότε γιατρός, παπᾶ, πρόεδρος κλπ.).

Τὰ ξεφωνητὰ καὶ τὸ χαρούμενο πανηγύρι, ἦρθε καὶ μᾶς τὸ διέκοψε τὸ σούριμα (σφύριγμα) τοῦ δασκαλοῦ, ποὺ μᾶς κάλεσε νὰ σταματήσουμε γιὰ νὰ γυρίσουμε στὸ χωριό.

Γραμμή, τραγοῦδι (Μαῦρη εἶν' ἡ νύχτα στὰ βουνά...) καὶ ἐπιστροφὴ στὸ χωριό. Πήγαμε στὸ σχολεῖο, πήραμε τὶς μαρούδες μας, καὶ γυρίσαμε στὰ σπίτια μας. Στὶς αὐλόπορες μᾶς καρτέραγαν οἱ Μανάδες μας ἡ οἱ θάδες μας.

Σ' αὐτὴ τὴν ἐκδρομὴ ἀπολαύσαμε τὶς ἀνοιξιὰτικες σελίδες τοῦ βιβλίου τῆς πλάσης.

Ἀχ! νὰ εἶχαμε καμμιὰ φωτογραφία τῆς ἐκδρομῆς αὐτῆς! Ἀλλὰ ποὺ τέτοια πολυτέλεια τότε...

Αὐτὰ θυμήθηκα με γλαστὸ δάκρυ καὶ συγκίνηση καὶ ἀναρωτήθηκα: Τέτοια ἐκδρομὴ θὰ ξαναῶνομε ἄλλῃ βολά; Ὁχι βέβαια, γιὰτὶ μαθητοῦδια δὲν θὰ ξαναγίνουμε, οὔτε στὸ σχολεῖο τοῦ χωριοῦ μας θὰ ξαναφωλιάσουμε. Πέρασε ὁ καιρός, γίναμε τραντέρεροι καὶ διψᾶμε γιὰ τὴ ζωὴ ἐκείνη τὴν παιδική. Ὅμως, εἶναι ἓνα ὄνειρο πλέον καρφίτωμένο στὴν παιδική μας μνήμη. Νὰ μὴν ἀπελπιζόμαστε γι' αὐτὸ, ἡ βρύση τῆς παλιόγουρνας θὰ μᾶς περιμένει πάντα γιὰ νὰ πάμε σὲ ὅποιοδήποτε ἡλικία εἰμαστε, γιὰ νὰ μᾶς γεμίσει τὸ παγοῦρι με νερὸ καὶ νὰ μᾶς ξεδιψάσει ἀπὸ τὴ δίψα τῆς νοσταλγίας τοῦ χωριοῦ μας.

Μὴν ξεχνᾶμε ὅτι ἡ βρύση τῆς παλιόγουρνας καὶ ὅλες οἱ βρύσες τοῦ χωριοῦ μᾶς περιμένουν ὅλους ἀνεξάρτητα τοὺς Νεχωρίτες. Νὰ μὴν τὶς ἀστοχήσουμε καὶ ἂς οἰσῶμε σὰν ἐκδρομὲς ἡ προσκυνητές, ὅποτε μπορούμε στὸ Νεχωρί καὶ στὶς βρύσες του, γιὰ νὰ ἀφουγκραζόμαστε τοὺς μύθους καὶ τὶς ἱστορίες ποὺ ὑπηρετοῦνται με τὴ δικὴ τους γλώσσα καὶ τὶς παππούδες καὶ τὶς γιαγιάδες μας.

Ἡ Μεγάλὴ Παραόκειν

● Συνέχεια ἀπὸ τὴ 2η σελίδα.
χωριὸ γίνεται στὶς 5 τὸ ἀπόγευμα καὶ ὄχι τὸ πρῶτ' στίς 11).

Κι ὅταν ἦρθε ἡ νύχτα, ὅλο τὸ χωριὸ συγκεντρωθήκαμε στὴν Ἐκκλησιά. Κανένας μᾶς δὲν ἔλειψε. Γέροι, παιδιά, ξωμάχοι... Ὡς κι οἱ ἄρρωστοι ἀφήκαμε τὸ στρώμα τους ἀπὸψε. Πήγαμε ὅλοι νὰ παρακολουθήσουμε τοῦ Χριστοῦ μας τὴν Ταφὴ.

Καὶ νὰ τος, ἐκεῖ στὴ μέση τοῦ Ναοῦ κάτω ἀπ' τὸ κουβούκλι του τ' ὀλοστόλιστο με βᾶγια κι ἀνοιξιὰτικα ἀγριολούλουδα, τυλιγμένος στ' ὀλόλευκο σεντόνι τοῦ Ἰωσήφ καὶ τοῦ Νικόδημου.

Εἶναι στὴν ἴδια θέση ἀπ' τὴν ὁποία ξεπροβοδίζουμε καὶ τοὺς δικούς μας «ταξιδιώτες» γιὰ τὸν ἄλλο κόσμο, πατεράδες, ἀδερφοὺς, ἄντρες, παιδιά, τόσο δικὸς μας κι αὐτός, ὅσο κι ἐκεῖνοι.

Τὸν παραστέκει με ξέπλεκα μαλλιά ἡ μάνα του, οἱ μαθητὲς του κι οἱ μυροφῶρες.

Ἕνας κόμπος ἀνεβαίνει στὸ λαιμὸ μας καὶ τὰ μάτια μας δουρκῶνουν.

Δὲν ξέρω ἂν ὑπάρχει ἄλλη στιγμή στὸ χριστιανικὸ ἑορτολόγιο, ποὺ ὁ χριστιανὸς αἰσθάνεται τόσο συγκίνηση καὶ τόσο βαθιὰ κατάνυξη, ὅσο τὴ Μεγάλῃ Παρασκευῇ τὸ βράδυ. Εἶναι ἡ πιδὸ ἀνθρώπινη στιγμή τῆς Χριστιανοσύνης.

Νὰ μᾶστε κι ἐμεῖς τριγύρω ἀπ' τὸν ἀνθοστόλιστο Ἐπιτάφιο παρέες παρέες. Μικροὶ καὶ μεγάλῃ ψέλνουμε με κατάνυξη τὰ Ἐγκώμια:

«Οὓς ἔθρεψε τὸ μάννα...».

Κάθε τροπάριο πιδὸ συγκινητικὸ ἀπὸ τὸ προηγούμενο ἀπὸ τὸ πρῶτο ὡς τὸ τελευταῖο.

Κι ὕστερα ἡ περιφορὰ.
Μπροστὰ τὰ ἐξαπτερύγια, πίσω ὁ πατὴς κι οἱ ψάλτες, πιδὸ πίσω ὁ Ἐπιτάφιος στὰ στιβαρὰ χέρια τῶν νέων τοῦ Χωριοῦ μας καὶ παραπίσω ὅλοι οἱ χωριανοὶ με τὰ κεφάλια στὰ χέρια.

Ὁ πένθιμος ἦχος τῆς καμπάνας κι ὁ λυπητερός μας ὕμνος: «Δὸς μοι τοῦτον τὸν ξένον, τὸν ἐκ βρέφους ξενωθέντα ἐν κόσμῳ», πλημμυρίζουν τὴν ἀνοιξιὰτικὴ ἀτμόσφαιρα.

Φτάνουμε στὴν πλατεία. Ψέλνουν με τὸ «αἰωνία ἡμνήμη» στοὺς «τεθνεότες» καὶ ἀνεβαίνουμε τὸ Κολατσιοναῖκο τὸ δρομάκι.

Στὰ κάγκελα τοῦ φράχτη τῆς αὐλῆς, κερᾶκια ἀναμμένα θαμπο-

φέγγουν τρεμοσβήνοντας στὸ νυχτερινὸ ἀέρακι.

«Δὸς μοι τοῦτον τὸν ξένον, ἵνα κρύψω ἐν τάφῳ, ὅς ὡς ξένος οὐκ ἔχει πο ὑπὴν κεφαλὴν κλίνει, ψέλνουν ψάλτες καὶ πατὴς ἀνηφορίζοντας πρὸς τὰ Βλαχαίκα.

Κι ὅταν «αῤῥίζουμε» στὴν Ἐκκλησιά, τότε ὁ πένθιμος, ὁ ἀργὸς χτύπος τῆς καμπάνας ἀλλάζει σ' ἓνα γρήγορο, σπαραχτικὸ ρυθμὸ.

Εἶναι ὁ ὕστατος χαιρετισμὸς τῆς στὸ Μεγάλῃ Νεκρῷ, ποὺ ὁδεύει στὸν Κάτω Κόσμο.

Τώρα τὸ «Δὸς μοι τοῦτον τὸν ξένον...» σκεπάζεται ἀπ' τὸ γοργὸ καμπανοχτύπημα.

Κι ὅταν ὁ ἦχος τῆς καμπάνας σβήνει, ὁ Θεὸς Νεκρὸς δρίσκειται μπροστὰ στὴν κλειστὴ πόρτα τῆς Ἐκκλησιᾶς, ποὺ παρασταίνει τὸν Ἄδη.

«Ἀρατε πύλας οἱ ἄρχοντες...», ψέλνει θριαμβευτικὰ ὁ ἱερέας.

Ἀπόκοση καὶ ξέμακρη ἀκούεται ἡ φωνὴ τοῦ Ἄδη μέσα ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιᾶ, λὲς κι ἔρχεται στ' ἀλήθεια ἀπὸ τὸν Κάτω Κόσμο.

— «Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης;»

— «Κύριος, κραταῖος καὶ δυνατός. Κύριος, ἰσχυρὸς ἐν πολέμοις. Αὐτός ἐστὶν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης», ἀπαντᾷ ὁ ἱερέας καὶ ἀνοίγει διὰπλατὰ τὶς πύλες τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἄδη, γιὰ νὰ δεχτοῦν τὸν «Ξένον».

Τὸ ἐπίγειο ταξίδι τοῦ Χριστοῦ τελειώνει. Μαζὶ τελειώνει καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου.

Ὅλοι οἱ χωριανοὶ μ' ἓνα λουλοῦ δι ἀπ' τὸ νεκρικὸ κρεβάτι τοῦ Χριστοῦ στὸ χέρι γιὰ φυλαχτὸ καὶ φάρμακο, με τὸ κεφάλι ποὺ τρεμοσβήνει ἀνάμεσα στὶς φουχτες μας καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς Ἀνάστασης, λαμπάδα ἀναμμένη στὴν καρδιά μας, γυρίζουμε συντρεμμένοι στὰ σπιτάκια μας.

Σὲ λίγο, μέσα στὴν ἀνοιξιὰτικὴ νύχτα, δὲν ἀκούγεται τίποτε ἄλλο, παρὰ ὁ μακρόσυρτος θρήνος τοῦ τριζονιοῦ καὶ οἱ λυγμοὶ τοῦ γκιώνη, ποὺ κλαίει ἀπαρηγόρητα τὸ Θεῖο Νεκρὸ.

Καὶ κάτω ἀπὸ τὶς ρεματιές τ' ἀηδόνια ψέλνουνε λυπητερὰ ἀκόμα τὴν τρίτῃ στάση τῶν Ἐγκωμίων τους.

«Δεῦρο πᾶσα κτίσις, ὕμνοις ἑξοδαῖς προσοίσωμεν τῷ Κτίστῃ».

π.μ.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 1982

ΕΣΟΔΑ		ΕΞΟΔΑ
ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΣΤΙΣ 31.12.81	218.476	ΕΚΔΟΣΗ - ΑΠΟΣΤΟΛΗ «NEX/TH» 33.376
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ	10.000	ΕΚΔ. - ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΗΜΕΡ/ΓΙΟΥ 70.613
ΑΠΟ: ΕΚΤΑΚΤΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ	79.300	ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΩΝ ΜΑΣ 15.000
«NEXΩΡΙTH»	100.118	ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΑΜΑΞΙΤ. ΔΡΟΜΟΥ 30.137
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ	68.715	ΔΩΡΑ ΣΕ ΜΑΘΗΤΕΣ ΣΧΟΛΕΙΟΥ 5.484
		ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΚΟΙΝΟΤ. ΕΡΓΩΝ 50.000
		ΑΓΟΡΑ ΦΟΥΣΤΑΝΕΛΛΩΝ 72.000
		ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ - ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑ 4.719
		ΓΕΝΙΚΑ ΕΞΟΔΑ 9.054
		ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ 290.383
		ΥΠΟΛΟΙΠΟ 31.12.82 186.226
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	476.609	
	=====	476.609
		=====

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 1983

ΕΣΟΔΑ		ΕΞΟΔΑ
ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΧΡΗΣΕΩΣ 1982	186.226	ΕΚΔΟΣΗ-ΑΠΟΣΤΟΛΗ «NEX/TH» 70.000
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ	20.000	ΕΚΔΟΣΗ-ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΗΜ/ΓΙΟΥ 90.000
ΕΚΤΑΚΤΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ	93.774	ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΣΥΓΧΩΡ/ΝΩΝ ΜΑΣ 40.000
ΑΠΟ: «NEXΩΡΙTH»	150.000	ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΣΠΟΥΔ.-ΜΑΘΗΤΩΝ 30.000
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ	100.000	ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΟΥ 15.000
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ	50.000	ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΑΜΑΞ. ΔΡΟΜΟΥ 90.000
		ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΚΟΙΝΟΤ. ΕΡΓΩΝ 60.000
		ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΦΟΥΣΤΑΝΕΛΛΩΝ 25.000
		ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΠΛΑΤΕΙΑΣ 80.000
		ΕΞΟΔΑ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑΣ 25.000
		ΓΕΝΙΚΑ ΕΞΟΔΑ 35.000
		ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ 30.000
		ΑΝΑΜΕΤΑΔΟΤΗΣ 10.000
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	600.000	ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ 600.000
	=====	=====